

HAZAI *Karst- és barlangkutatói* ESEMÉNYEK

ERDŐTÜZET ÉS ÉGŐ GABONATÁBLÁT OLTOTTAK A BARLANGKUTATÓK

Jósvafő határában 1968. június 26-án kb. egy hektárnyi területen erdőtűz keletkezett. A tüzet, illetve a felszálló füstoszlopot a Jósvafői Kutató-állomás dolgozói vették észre, és riasztották az erdészet és a község vezetőit. A Műegyetem és a Vörös Meteor Jósvafőn tartózkodó barlangkutatói a helyi lakosokkal összefogva a tüzhöz siettek és sikerült a fenyegetően terjedő erdőtűzet kemény küzdelem árán megfékezniük, majd teljesen elfojtaniok.

Jósvafő község tanácsának végrehajtó bizottsága Társulatunkhoz intézett levelében mondott hálás köszönetet a barlangkutatóknak, akik „önfeláldozó és a veszélyt bátran vállaló helytállásukkal roppant népgazdasági kár veszélyét háritották el”.

A szögligeti Dobó István Tsz.-nek vasút mellett húzódó gabonatóblája 1968. július 10-én a mozdonyból kipattant szikrától kigyulladt. A Tsz. elnök riasztására a község határában kutatótáborban dolgozó Vörös Meteor — Élelmiszerkereskedelmi Iskola barlangkutatói a tsz. autóján az égő gabonatóblához siettek és sikerült a tüzet kemény munkával rövid idő alatt eloltva a tsz-t és a községet súlyos kártól megmenteniök.

A tsz. vezetősége az MKBT-hez intézett levelében hálás köszönetet mondott a barlangkutatók gyors és eredményes segítségével.

— s — y

MENTÉSI KRÓNIKA 1968

1968. március 10-én délelőtt három törökbálinti kislíú, anélkül, hogy odahaza megmondták volna hová indulnak, négy szál gyertyával és egy doboz gyufával nekivágott a Budaörs határában lévő un. *Kréta-barlang*, egy rég elhagyott sárgaföld-bánya labirintusos járatrendszerének. A bonyolult folyosók útvesztőjében teljesen eltévedtek. Gyertyáik gyorsan leégtek, és a három kislíú, koromsötétben a barlang mélyén rekedt. Tudták, hogy körülöttük mély szakadékok vannak, és ha sötétben tovább haladni próbálnak, éleaveszélynek tennék ki magukat. Ezért összehújva várták, hogy rájuk találjanak. Hozzá tartozóik még aznap este keresésükre indultak, hétfőn pedig már a helyi rendőrség és a katonaság kutatta át a környéket, de eredménytelenül. Harmadnap a Pestmegyei Rendőrfőkapitányság kérésére a Barlangi Mentőszolgálat is bekapcsolódott az eltűntek felkutatásába, és mentőszolgálatosainknak sikerült a már többmint 50 órája a föld alatt remegő kislíúkat felkutatni és a felszínre hozni.

1968. március 12-én 8 kislíú megszökött egy budai nevelő otthonból, és megfelelő felszerelés és vezető nélkül nekivágott a *Mátyás-hegyi-barlangnak*. Ott teljesen eltévedtek és lámpájuk kimerültevel bennrekedtek. Minthogy senki sem tudta, hová indultak, barlangi mentőszolgálatosaink csak március 16-án találtak rá a már ötödik napja a barlang mélyén rekedt, teljesen legyengült és kimerült 8 kislíúra.

1968. március 24-én öttagú társaság a *Ferenc-hegyi-barlangba* indult túrázni. Miután még éjszakáig sem jöttek felszínre, a barátaik riasztották a Barlangi Mentőszolgálatot. Mentőszolgálatosainknak sikerült a bonyolult barlang labirintusának átkutatásával megtalálni és felszínre hozni az eltévedt barlangjárókat.

1968. április 4-én két fiatalember és egy leány nekivágtak a *solymári Ördöglyuk-barlangnak*. Alkalmatlan lámpáik rövidesen kimerültek, és ők az általuk alig ismert bonyolult barlang labirintusában rekedtek. Másnap hozzátartozóik bejelentése nyomán a Pestmegyei Rendőrfőkapitányság riadóztatta a Barlangi Mentőszolgálatot. Mentőszolgálatosaink a barlangot átfésülve megtalálták és felszínre hozták az elveszetteket.

1968. május 11-én két diáklíú a *solymári Ördöglyuk-barlangba* indult túrára. A bonyolult barlangot nem ismerték eléggé és útvesztőjében eltévedtek. A kijutást keresve négy másik túristára akadtak, akik ugyancsak a kijutatót keresték, de együttesen sem sikerült a barlangból kijutniok. A hozzátartozók bejelentésére a Pestmegyei Rendőrfőkapitányság a Barlangi Mentőszolgálathoz fordult segítségért. Mentőszolgálatosaink a helyszínen tartózkodó barlangkutatók közreműködésével felkutatták és felszínre hozták a hat elveszett túristát.

1968. november 17-én egy túristafü a solymári Ördöglyuk-barlangban megcsúszott, lezuhant és bokatorést szenvedett. A sérültet a közelben gyakorlatozó mentőszolgálatosaink és a felmérést végző barlangkutatók segítették a felszínre, ahonnan a kihívott mentők kórházba szállították.

1968. december 22-én két diákfü a solymári Ördöglyuk-barlang bejárására indult. Az általuk nem eléggé ismert barlang bonyolult járataiban eltéved-

tek, világításuk kimerült, és ők a sötét sziklalabirintusban rekedtek. Hozzá tartozók a Pestmegyei Rendőrfőkapitányság útján riasztották a Barlangi Mentőszolgálatot, melynek tagjai másnap reggelre felszínre hozták az elveszett diákfükat.

A Barlangi Mentőszolgálat tehát 1968-ban 28 ember életet mentett meg, illetve mentett ki életveszélyes helyzetből.

Dr. Dénes György

KITÜNTETÉSEK

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány többszörös életmentésért az „Életmentő Erdemérem” kormánykitüntetés adományozta

dr. Dénes Györgynek, a BMSZ vezetőjének, valamint

Bajomi Dániel

Ránky Ernő

Szenthe István

Turódi Péter és

Tóth Álmos barlangi mentőszolgálatosoknak.

A kormánykitüntetések a Minisztertanács elnökének megbízásából dr. Mondok Pál, a Pest megyei Tanács Vb. elnöke 1968. március 15-én ünnepélyes keretek között nyújtotta át.

A Magyar Vöröskereszt Budapesti Elnöksége a Barlangi Mentőszolgálat munkájának 1968. május 9-i értékelése alkalmával a Vöröskereszt „Érdemes Munkáért” kitüntetését adományozta többszörös életmentésért, a Barlangi Mentőszolgálat szervezésében és vezetésében végzett kiemelkedő munkájáért

Sándor Györgynek, a BMSZ helyettes vezetőjének; a Vöröskereszt „Jó Munkáért” kitüntetését adományozta ugyanakkor többszörös életmentésért

Révész Lajos

Simsa Péter

Székely Kinga és

Tóth Álmos barlangi mentőszolgálatosoknak.

A Magyar Vöröskereszt Budapesti Elnöksége 1968. december 8-án, az MKBT közgyűlése alkalmával a Vöröskereszt „Jó Munkáért” kitüntetését adományozta többszörös életmentésért

Benedek Endre

Palánkai János

Schönviszky László és

Szentes György barlangi mentőszolgálatosoknak.

A Magyar Vöröskereszt Országos Elnöksége a Vöröskereszt „Kiváló Dolgozó” kitüntetését adományozta 1968. november 7-én, sokszoros életmentésért, a Barlangi Mentőszolgálat megszervezéséért és eredményes vezetéséért

dr. Dénes Györgynek,

a Barlangi Mentőszolgálat vezetőjének.

Betörök a barlangban

1967 telén Ludányi József, büntetett előéletű esztergomi lakos több fiatalos társával hatszor tört be a vasajtókkal lezárt Sátorköpusztai- és a Strázsahegyi-barlangokba. A dorogi barlangkutatók által feltárt barlangok páratlan szépségű kristályképződményeinek nagy részét vandál módon elpusztították. Az Esztergomi Megyei Bíróság Ludányi Józsefet, társadalmi tulajdont károsító rongálásért és egyrendbeli lopással elkövetett tulajdon elleni bűntettért nyolc hónapi szabadságvesztésre ítélte. A fiatalos T.I. másodrendű vádlottat öt hónapi szabadságvesztéssel és pénzbüntetéssel sújtotta.

A Legfelsőbb Bíróság megváltoztatta a Megyei Bíróság ítéletét. A vádlottak cselekményét a kristályos képződmények rombolásával kapcsolatban nem szabálysértésnek, hanem büntettnak minősítette. Kifejtette, hogy a barlangkutatók által végzett, pénzben is kifejezhető társadalmi munka eredménye részben megsemmisült, s ez a kár összegszerűen is kimutatható. A Legfelsőbb Bíróság ezért Ludányi József büntetését nyolc hónapról másfél évi letöltendő, a fiatalos másodrendű vádlott, T.I. büntetését pedig öt hónapról egy évi felfüggesztett szabadságvesztésre emelte fel.

Dr. Dénes György átveszi a kitüntetését.

